

XVIII.

Forslag til Lov

om

Udstedelse af extraordinære Hjemstedsbeviser.

§ 1.

De Personer, der i Henhold til Artikel 19 i den i Wien den 30te Oktober 1864 affluttede Fredstraktat have bevaret deres Egenkab som danske Undersaatter, men som efter de gjældende Regler intet Forsørgelseshjem have her i Riget, skulde, naar de derom henvende sig til Overøvrigheden for den Kommune, hvort de opholde sig eller, saafremt de have forladt Landet, sidst have havt deres Ophold, være berettigede til at erholde Hjemstedsbeviser, lydende paa det betegnede Sted.

§ 2.

De i § 1 omhandlede Hjemstedsbeviser udsærdiges for Kjøbenhavns Kommunes Vedkommende af Magistraten i Kjøbenhavn, for de øvrige Kommuner's Vedkommende af Amtmanden over det Amt, til hvilket den paagjældende Kommune henhører.

§ 3.

De Udgifter, som i Medfør af de efter denne Lov eller af tidligere i samme Tiemed udfærdigede lignende Hjemstedsbeviser paaføres Kommunerne, erstattes disse af Statskassen.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I den under 16de Novbr. 1864 kundgjorte i Wien den 30te Oktober næstforhen affluttede Fredstraktat med Østerrig og Preussen, hvorved Hertugdømmerne Slesvig, Holsteen og Lauenborg affstodes og hvis Ratifikationer udverledes den nævnte 16de November, bestemtes det bl. A. i Artikel 19, „at de Undersaatter, som ere hjemmehørende i de ved denne Traktat affaaede Territorier, have fuld Frihed til i Løbet af 6 Aar at regne fra den Dag, da Ratifikationerne udverles, og efter forudgaaende Anmeldelse til den paagjældende Øvrighed at begive sig med deres Familier til Hans Danske Majestæts Lande, i hvilket Tilfælde de bevare deres Egenkab som danske Undersaatter.“

Medens der i Traktaten udtrykkelig til-

figes dem, der saaledes vælge Kongeriget til deres Hjemsted, at de bevare deres Egenkab som danske Undersaatter, er deres Retstillig ikke bestemt i andre Forhold og navnlig ikke ligeoverfor Fattigforsørgelseslovgivningen. De i Traktatens Artikel 19 omhandlede Personer, som før den 16de November 1864 vare bosatte i Hertugdømmerne, ville i Reglen ikke have noget Forsørgelseshjem her i Riget. Forsørgelsesprogsmaalet reiser sig imidlertid ikke blot med Hensyn til Personer, der trænge til Fattigvæsenets Hjælp. Forsaavidt der kun handles om at yde denne, mangler Lovgivningen ikke Regler for, hvorledes og af hvem denne Hjælp skal ydes her i Landet, idet de omhandlede Personer, da de ikke kunne hjem-